

finns där en homosexuell dragning mellan fienderna. Denna homosexualitet är ett centralt tema i filmen.

han blev provokatören Bowie och lärde sig tugga tuggummi. Men av provokatören såg vi inte en skymt denna dag i Cannes.

— 1939 var "Snoboliskriget" ett familjedrama som speglade en nationell tragedi, säger han. I dag är det en europeisk tragedi. Europa kläms mellan stormak-

Det kommer jag aldrig att göra och då skall jag inte heller vara chef!

Lotta Welinder

Joni Mitchell

"En musikalisk konstnär"

konsert

Konserthuset: Joni Mitchell.

Som rockkritiker träffar man inte så sällan dryga rockstjärnor vars enda ambition i livet varit just att bli stjärnor och som blivit det med hjälp av usla, förljugna sånger om kärlek.

Vid sådana tillfällen börjar man undra vad det egentligen är man håller på med. Då brukar jag gå hem och sätta på en LP med Joni Mitchell, bara för att bevisa för mig själv att det finns konstnärer också i den här branschen.

Joni Mitchell skriver sånger om samma gamla ämnen som alla andra, men i stället för beräknande hantverk finns det en passionerad och lidande konstnär bakom varje brustet hjärta i hennes texter. Det blir sann poesi.

Dessutom parar hon sin konstnärssjäl med en musikalisk skicklighet som gjort henne beundrad som producent och musikalisk ledare inte minst inom den amerikanska musikreliten, ett sällskap där det knappast är någon fördel att vara kvinna.

Själv beundrar jag Joni Mitchell förbehållslöst och hade förväntningar, höga som hus när hon på torsdagskvällen kom till Stockholm och Konserthuset för första gången på alla dessa år. Och märkligt nog blev jag inte besviken.

Plötsligt stod hon där och lämnade ut hela sin själ samtidigt som hon verkade privat och nästan blyg. Det blev en av de där magiska kvällarna när man känner ett kollektivt rysande i hela publikens kroppar. Höjdpunkten, en sparsamt arrangerad "A Case Of You" mitt i konserten, var rentav det starkaste jag upplevt i en konsertsal sedan Springsteen.

Joni Mitchell gav oss ett fint sammansatt program som visade upp en provkarta av alla de textmässiga och framför allt musikaliska utvecklingsstadierna hon passerat under sina 15 år som artist. Och så visade hon vad jag nästan glömt p. g. a. hennes kvaliteter som kompositör och arrangör — att hon är en av världens finaste sångerskor alla kategorier.

Det blev en mannesvärd kväll, men den hade kanske kunnat bli ännu ett snäpp mera fantastisk om hennes i och för sig imponerande fyramannagrupp, med

Joni Mitchell parar sin konstnärssjäl med en musikalisk skicklighet som gör henne unik som producent och musikalisk ledare.

Foto: ANDERS HOLMSTRÖM

bl. a. maken Larry Klein på bas, genomgående spelat lika dynamiskt och känsligt som den gjorde i sina bästa stunder. Nu dränktes vissa sångers inneborende spänningar i ett i överkant fullt pådrag, och konsertens finaste partier var i mitt tycke när Joni Mitchell var ensam på scenen eller kompades av bara en av musikerna.

Personligen hade jag dess-

utom gärna sett en hjälpsångerska på scenen så att vi hade kunnat få en aning av Joni Mitchells karaktäristiska, läckra stämsång med sig själv.

Men detta är randanmärkingar. Den här konserten lever jag gott på, tills det kommer någon dussinstjärna och plockar ner mig på jorden igen.

Gunnar Salander

TEN PÅ DEN VÄRLDSBERÖMDA OPERA FESTIV